

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Επιστράφητε
πρός με έξ ὄλης
τῆς καρδίας ὑμῶν,
έν νηστεία, καί έν
κλαυθμῷ, καί έν
κοπετῷ, καί διορ-
ρήξατε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν καί μή
τὰ ἱμάτια ὑμῶν».

(1ωήλ 2,12)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 6 (93)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Πάντοτε ἡ ἀνθρωπότης εἶχεν ἀνάγκην αὐτῆς τῆς περιόδου τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καί τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς, πού ἀρχίζει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας κάθε χρόνον μὲ τὸ «Τριῶδιον». Ἀλλὰ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν σημερινήν, πλήρη ἀγωνίας, ἐποχὴν αὐτὸ τὸ κήρυγμα τῆς ἐπιστροφῆς καί τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς χριστιανωσύνης εἶναι ἐξόχως ἐπίκαιρον. Ἡ φωνὴ τοῦ ἰδίου τοῦ

ἑσωτερικῶν μας κόσμον. Εἰς αὐτὸν δὲ τὸν στίχον τοῦ Προφήτου Ἰωήλ, πού ἐθέσαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος φύλλου, συγκεντρώνονται ὅλοι οἱ σκοποὶ καί ὅλαι αἱ κατευθύνσεις καί ὅλαι αἱ πνευματικαὶ προσπάθειαι τοῦ «Τριῶδιου», πού πρέπει ἐξάπαντος νὰ ἔχη δι' ἑαυτοῦ καί τὴν σημασίαν μᾶς καθολικῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἐνὸς ἀληθινοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πνευματικοῦ πολέμου, μᾶς

ἄνευ προηγουμένου ἐντατικῆς πνευματικῆς προσπάθειας, ἐνὸς ἀφαντάστου πνευματικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐναντίον «τῶν ἀρχῶν καί τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου».

«Ἐπιστράφητε πρὸς με—λέγει ὁ ἰδιος

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος Δ'.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν
καί Τελώνου μάθωμεν τὸ ταπει-
νὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν
Σωτῆρα κραυγάζοντες: Ἰλαθι,
μόνε, ἡμῖν, εὐδιάλλακτε.

τὴν ἱερὰν γῆν τῶν Προφητῶν καί ἐκάλει τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ εἰς διάρθρωσιν. Ἡ ἰδία φωνή, πού ἀντήχησεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, εἰς τὴν Καπερναοὺμ, εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν, καί ἐφανερώσεν εἰς τὸν κόσμον ὀλόκληρον τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας. Ἡ ἰδία φωνή, πού μᾶς προσκαλεῖ πάντοτε, μᾶς προσκαλεῖ καί σήμερον νὰ ρίψωμεν ἐρευνητικὸν βλέμμα εἰς τὸν

ὁ Θεὸς—ἐξ ὄλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστεία, καί ἐν κλαυθμῷ, καί ἐν κοπετῷ, καί διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καί μή τὰ ἱμάτια ὑμῶν». Τὸ πρῶτον βῆμα διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιστράτευσις καί ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν ψυχῶν μας, καί νὰ ἐπιτύχη ἡ προσπάθεια καί ν' ἀποβῇ νικηφόρος ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ κακοῦ: Νὰ συναισθανθῶμεν ὅλοι, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Θεὸν μὲ ὄλην μας

τὴν καρδίαν. Ὅχι γλιπαρά καὶ νερόβραστα, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν συντριβὴν, ἀέννηστέα, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῶν.

Ὅχι μὲ ἐξωτερικὰς ἀπλῶς ἐκδηλώσεις μετανοίας, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν ψυχικὴν ὀδύνην. Οἱ καινοὶ Ἑβραῖοι συνήθιζον εἰς ἔνδειξιν θλίψεως βαθείας νὰ σγίζουσι τὰ ρούχια τῶν ὁ Θεὸς δὲ ἰκνοποιεῖται μὲ αὐτὸ μόνον. Θέλει νὰ σγίσωμεν τὰς καρδίας μας, ἀδιαρρήξατε—λέγει—τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἅγια ὑμῶν.

Ἄκουετε; Ὅπως, ὅταν ἕνας ἕκαστος γεμᾶτον μὲ πῦον, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν

σγίσῃ, διὰ νὰ φύγῃ τὸ πῦον, νὰ αἰσθανθῆς ἀνακούφισιν καὶ νὰ θεραπευθῆς, τοιοῦτοτρόπως πρέπει νὰ σγίσωμεν τὰς καρδίας μας, διὰ νὰ φύγῃ τὸ δηλητήριον τῆς ἁμαρτίας, πού, ὅπως τὸ πῦον, τὰς ἔχει μολύνει καὶ τὰς ἔχει πρήξει· νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ ὅ,τι σήμερον τὰς πιέζει καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν χαρὰν τῆς θεραπείας. Πῶς θὰ γίνῃ αὕτη ἡ ἐσωτερικὴ ἐγγείρησις; Πῶς θὰ κάμωμεν αὐτὴν τὴν σωτήριον τομὴν εἰς τὰς καρδίας μας; Μὲ τὴν βαθυτάτην θλίψιν διὰ τὸ περιεχόμενον τῶν καὶ μὲ τὴν ἐνδόμυχον καὶ ἀποφασιστικὴν ἀποκήρυξιν ὄχι τοῦ ἁμαρτωλοῦ μας παρελθόντος. Δὲν μᾶς εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι ἀμακάριοι οἱ πενθοῦντες καὶ ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται; Δὲν μᾶς ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαίου ὁ Θεός, ὅτι καὶ ὡσάν τὸ κόκκινον ἐὰν εἶναι αἰ ἁμαρτία μας, Ἐκεῖνος—ὅταν ἐπιστρέψωμεν—θὰ τὰς λευκάνῃ «ὡς ἔριον» καὶ «ὑπὲρ χιόνα»; Δὲν διεκήρυξεν ὁ Σταυρωθεὶς ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅτι «χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»;

Ἐπιστρέψατε—λέγει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Προφήτου Ἰωὴλ—ἐπιστρέψατε «πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν», διότι «ἐπέλημαν καὶ οἰκτίρμων ἐστί, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις». Ἄς μὴ διατάσωμεν, λοιπόν, ἀδελφοί ἄς μὴ ἀμελήσωμεν ἄς μὴ δεῖξωμεν ἄννηριαν ἢ ἀναβλητικότη-τα ἄς μὴ λυπηθῶμεν καθόλου μήπως στενοχωρήσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας. Ἐὰν πραγματικὰ λυπούμεθα τὴν ψυχὴν μας, πρέπει νὰ τὴν λυπήσωμεν, νὰ τὴν στενοχωρήσωμεν, νὰ τὴν ἀναγκάσωμεν νὰ

διακόψῃ κάθε δεσμὸν μὲ τὸ ἁμαρτωλόν της παρελθόν. Ἀξί-της ὁ πόνος αὐτός, ὅσον πικρὸς καὶ ἐν εἶναι, ἀφ' οὗ πρόκει-ται νὰ μᾶς ἐξασφαλί-σῃ τὴν πνευματικὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀλη-θινὴν χαρὰν. Ποῖος δὲν δέχεται τὸν πό-νον μᾶς σωτηρίας

χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, ὅταν εἶναι βέβαιος, ὅτι, ἀν ὀλιγοψυχῆσῃ καὶ δυστρο-πήσῃ, θὰ προχωρήσῃ ἢ γάργαινα καὶ θὰ τοῦ φέρῃ θάνατον;

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Δί' ὄσους, τεχνῶν, ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φωνῆ Κυρίου» δὲν ἐπρόσεξαν ἢ δὲν ἀντέλη-φθσαν τὸ περιεχόμενον τοῦ «Ἐορτολο-γίου μας», ποὺ δημοσιεύεται διὰ κάθε ἔβδο-μάδα εἰς τὴν τρίτην σελίδα κάθε φύλλον, θεω-ροῦμεν χρέος μας νὰ διενεργήσωμεν, ὅτι ἐκεῖ, μὰς μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου κάθε ἡμέρας, ση-μειώνονται καὶ τὰ καθημερινὰ ἀμοιβαρὰ ἀνα-γνώσματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅταν δὲ πρόκει-νται, περὶ ἑορτασίου ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, πρὶν ἀπὸ τὰ τῆς καθημερινῆς σειρᾶς. Συνιστοῦμεν εἰς ὅλους τὴν τακτικὴν παρακολούθησιν τῶν καὶ εἰμεθα πρόθυμοι ν' ἀπαντήσωμεν εἰς κάθε σχετικὴν σο-βαρὰν ἀπορία.

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύ-
λας, ζωοδότα ὀρθοῖζει γὰρ τὸ
πνευμά μου πρὸς τὸν Ναόν τὸν
ἅγιόν σου, ναόν φέρων τοῦ σώ-
ματος ἄλλο ἐσπιλωμένον. Ἄλλ'
ὡς οἰκτίρμων κἀδαρον, εὐσπλάγ-
χνῳ σου ἔλεει.

Κοινωνιόν

Σώμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἦχος Δ

Δ

Α γι x x x x x x x x x x x x x x x x x

Σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω μ x

B

x x x x x x x x x x x x x x x x x

x x Χρι x x x x x x x x x x x x x x x x x

N

x x x x x x x x x x x x x x x x x

κατά x

x x x x x x x x x x x x x x x x x

Μα Χρι z x x x x x x x x x x x x x x x x x

με x x x x x x x x x x x x x x x x x

B

x x x x x x x x x x x x x x x x x β c c c c

1871

Received of the Hon. Secy of the Navy

the sum of \$1000

for the purchase of the U.S.S. Albatross

and the U.S.S. Thetis

for the purpose of exploring the

coast of the Pacific Ocean

under the command of Commodore

Richard D. Meade

and the U.S.S. Albatross

and the U.S.S. Thetis

for the purpose of exploring the

coast of the Pacific Ocean

under the command of Commodore

Richard D. Meade

and the U.S.S. Albatross

and the U.S.S. Thetis

for the purpose of exploring the

coast of the Pacific Ocean

Handwritten musical notation at the top of the page.

Handwritten musical notation with notes and rests, including the word "μετα" (meta) at the end.

Handwritten musical notation with notes and rests.

Handwritten musical notation with notes and rests, including the word "καταχ." (katach.) above.

Handwritten musical notation with notes and rests, including the word "μετα" (meta) at the end.

Handwritten musical notation with notes and rests, including the word "μετα" (meta) at the end.

Handwritten musical notation with notes and rests, including a red triangle symbol.

Handwritten musical notation with notes and rests, including a red triangle symbol.

Handwritten musical notation with notes and rests, including a red triangle symbol.

Handwritten musical notation with notes and rests, including a red triangle symbol and the word "καταχ." (katach.) above.

Handwritten musical notation with notes and rests, including the word "καταχ." (katach.) above.

E-14

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΠΩΝ

Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν τῆς παρούσης ἐβδομάδος (7—12 Φεβρουαρίου 1955) ἀνεκρινόμεθα τὰ Εὐαγγέλια τῆς «ΙΖ' Ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ», τὰ ὅποια—ὡς καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην ἐβδομάδα—ἀπὸ τῆς δευτέρας μέρους καὶ τῆς Παρασκευῆς εἶναι περικυπταὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου.

Δευτέρα, Μάρκ. γ' 9-13.— Ὁ Κύριος προλέγει εἰς τοὺς Μαθητὰς Του τοὺς διωγμοὺς, τοὺς ὁποίους θὰ ὀφίσταντο χάριν τοῦ Εὐαγγελίου,

διὰ παντὸς μέσου ἀποπλήθυνσιν τῶν εὐφρόνων τὴν ἀλήθειαν καὶ ἔμμενοντων εἰς αὐτήν. Καὶ προειδοποιούνται ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὡς «ἐλεεκτοὶ» Του, ὥστε νὰ εἶναι ἑτοιμοὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισην αὐτοῦ τοῦ ὁποίου ἀγῶνος τὸν ἔχθρῶν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τὴν ἰδικήν μας ὑπάρχουν αὐτοὶ ὁ ἔχθροι. Ἀνάγκη προσοχῆς!

Τετάρτη, Μάρκ. γ' 24-31.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ προλέγει, ὅτι ἡ καταστροφή τῆς Ἱερουσαλῆμ θὰ γίνετο ἐπὶ τῆς συγχρόνου Του γενεᾶς, ὡς καὶ ἐγένετο τῷ 70 μ.Χ.

Αἱ τύχαι τῶν λαῶν, ὅπως καὶ τῶν ἀτόμων, εὐρίσκονται εἰς τὰς γειῶρας τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἱστορία δολιχόχροσ διδάσκει τὸν στενὸν σύνδεσμον τοῦ ὀφίσταται μεταξὺ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ πολιτικῆς τῶν θέσεως. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία ἀνήκει εἰς τοὺς ἀξίους ἐλευθερίας λαοὺς. Καὶ ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας εἶναι οἱ λαοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἀτομα ποῦ ἔχουν εἰς τὰς ψυχὰς των εὐεθείαν καὶ ἀρετὴν, ποῦ πιστεύουν εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα συγκεντρώνονται εἰς τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καὶ ποῦ ἐργάζονται μὲ τὴν καλὴν πρόθεσιν ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὸν ὑψηλὸν τὸν προορισμὸν ὡς ἀνθρώπων, ὡς τέκνον τοῦ Θεοῦ.

Ἡ καταστροφή τῆς Ἱερουσαλῆμ, τὴν ὁποῖαν τόσον σαφῶς προκαθόρισεν ὁ ἀνάβαστος στόμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κλασσικὸν παράδειγμα τῆς θείας Διαιξ, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τοὺς λαοὺς, ποῦ περιρροῦν τὸν νόμον τοῦ Κυρίου καὶ θεοποιῦν τὰ πάθη των.

Πέμπτη, Μάρκ. γ' 31-ἰδ' 2.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεχῆς πνευματικῆς ἐργηγήσεως καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσοχῆς, ὥστε εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ εἰμεθα ἑτοιμοὶ

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

6—12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

(Καθ' ἑλὴν τὴν εβδομάδα: Κατάλυσις εἰς πάντα)

6. Κυριακὴ 15' Λουκᾶ (Τελῶνος καὶ Φαρισαίου). Ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου. Ἦχος α'. Ἐψῶδον Α'. [Ματθ. 28 (κγ'), 16-24]. Β' Τιμ. 3 (γ'), 10-15. Λουκ. 18 (ιη'), 10-14. Βουκόλου Ἐπισκόπου Σμύρνης.

7. Δευτέρα: Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμπράτου, Λουκᾶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι. — Β' Πέτρ. 1 (α'), 20-β'). 8. Μάρκ. 13 (γ'), 9-13.

8. Τρίτη: Θεοδώρου Στρατηλάτου Μεγαλομάρτυρος, Φιλαδέφου Μάρτυρος. — Β' Πέτρ. 2(β'), 9-22. Μάρκ. 13 (γ'), 14-23.

9. Τετάρτη: Νικηφόρου Μάρτυρος, Φιλαργίου Ἐπισκόπου Κύπρου. — Ἀπόστολος τῆς Ὑπανταντικῆς. — Β' Πέτρ. 3(γ'), 1-18. Μάρκ. 13(γ'), 24-31.

10. Πέμπτη: + Χαραλάμπους Ἱερομάρτυρος. — Β' Τιμ. 2(β'), 1-10. Ἰωάν. 15(ιε'), 17-16(ιστ'). Ἰ. Ἰωάν. 1(α'), 5-2(β'), 6. Μάρκ. 13(γ'), 31-14(δ'), 2.

11. Παρασκευὴ: Βλασίου Σεβαστείας Ἱερομάρτυρος, Θεοδώρου Βασιλέως. — Α' Ἰωάν. 2(β'), 7-17. Μάρκ. 14(δ'), 3-9.

12. Σάββατον: Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας. — Α' Τιμ. 6(ς'), 11-16. Λουκ. 20(κ'), 45-21. (κα'), 4.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(13 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου (ΙΖ' Λουκᾶ): Ἦχος β'. Ἐσθ. Β' [Μάρκ. 6(στ'), 1-8]. Α' Κορ. 6(στ'), 12-20. Λουκ. 15(ιε'), 11-32. Ἀκούει καὶ Πρισιλλῆς Ἀποστόλου, Μαρτιανῶ Ὁσίου.

σεφάνων.

Μελετήσαντες τὴν ἱστορίαν τοῦ μαρτυρίου ἐνὸς οὐδὲν ὀλίγου ἀληθινοῦ πιστοῦ τῶν πρώτων αἰώνων καὶ θὰ ἐντραπήτε διὰ τὴν μικροψυχίαν μας. Ἡμποροῦμεν ἡμεῖς ν' ἀνθέξωμεν εἰς τὸν ἐλάχιστον διωγμὸν;

*

Τρίτη, Μάρκ. γ' 14-23.— Ὁ Κύριος προλέγει σαφῶς τὰ κατὰ τὴν αἰώνιον τῆς Ἁγίας Πόλεως καὶ διδάσκει περὶ τῶν προομιᾶν τῆς συντελείας τοῦ κόσμου. Ἐπίσης προλέγει τὴν ἐμφάνισιν πλάνων διδασκάλων καὶ ψευδοπροφητῶν, ἐπερὶ τοῦ ἀποπλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐλεεκτούς. Καὶ ἐπιλέγει: «Ἦμεῖς δὲ βλέπετε: ἴδοι προερίχηκα ὑμῖν ἀπανταν».

Ἄγῶν λοιπὸν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Ἄγῶν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους ἐναντίον τῶν ἐλεεκτῶν τοῦ Θεοῦ. Ἄγῶν, ἀποσκοπῶν εἰς τὴν μεταίωσιν τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας, τὴν

διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ τέλους, τοῦ ὁποίου εἶναι ἀγνωστος ἡ στιγμή.— Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἀποφασίζουν νὰ συλλάβωσι διὰ δόλου τὸν Κύριον πρὸ τῆς ἐπικαιμένης ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, ἀμήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ.

«Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἰδατε γὰρ πότε ὁ κυριὸς ἔσται». Καθημερινῶς εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς ἀνθρωπίνης πείρας περὶ τοῦ, ὅτι εἶναι ἀγνωστον τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας. Καὶ εἶναι βέβαιον, κατὰ τὴν χριστιανικὴν ἡμᾶς πίστιν, ὅτι ὅπως εὐερέθωμεν εἰς τὴν σιγήν τοῦ θανάτου μας, ἔτσι θὰ παρασταθῶμεν ἐνώπιον τοῦ τρομεροῦ Κριτηρίου τῆς φοβερᾶς ἐπομένης ἡμέρας, «ὅταν τίθωνται θρόνοι καὶ ἀνοίγωνται βιβλίοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέξῃται!» Ἄς ἐπαγρυπνωμεν καθὲς στιγμήν ἐπὶ τῆς ζωῆς μας καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἀκόμῃ τῶν φευγαλέων σκέψεών μας καὶ τῶν στιγμιαίων σπαιρημάτων τῆς καρδίας.

Π α ρ α σ κ ε υ ῆ, Μάρκ. ιδ' 3-9.— «Ὁ Κύριος φιλοξενεῖται ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ» (τοῦ πατρὸς τοῦ Λαζάρου πιθανῶς) καὶ ἐκεῖ μία γυνή.— Μαρία ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην— συντρίβει πολυτελεῖς ἀλαβαστρῶν δοχείον πλήρες πολυτιμοτάτου μύρου, καὶ ἀκατέργει αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ. Ἐπειδὴ τινες — ὁ Ἰουδᾶς ὁ Ἰσκαριώτης μόνον, κατὰ τὸν Ἰωάννην— ἠγανάκτησαν διὰ τὴν σπατάλην τοῦ μύρου, ὁ Κύριος λέγει τὸ περιφρονῶν «ἄφετε αὐτὴν· τί αὐτῇ λόγος παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐγὼ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ὁ ἔσχεν αὐτὴ ἐποίησε» προέλαβε μωρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἑνταριασμόν.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἦτο τὸ εὐγενὲς πρόσχημα, ποῦ ἐπέκειρε τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὸν φθόνον τοῦ διαμαρτυρηθέντος διὰ τὴν σπατάλην τοῦ πολυτιμοῦ μύρου! Ἄχι! αὐτὰ τὰ εὐγενῆ πρόσχηματα!... Εἶπατε πῶς ὁ Κύριος ἀπεκάλυψε τὰ βῆθη τῶν συλλογισμῶν του, καὶ ἀφῆρασε τὸ ὄρατον προσώπειον ἀπὸ τὸν ὑποκρινθέντα εὐσπλαγχνίαν φιλαργυρῶν καὶ πῶς ἐφανέρωσε τὴν ὑποκρισίαν του;

Καὶ ἀμέσως ἀπεδείχθη πόσον δικαία ἦτο ἡ παρατήρησις τοῦ Διδασκάλου. Ὁ πονηρὸς μαθητὴς—διηγείται ἀκολούθως ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος—ἀπέπληξε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ αὐτὸν αὐτοῖς... καὶ ἐπηγγέλαντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι, καὶ ἐξῆγε πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ» (ιδ' 10, 11).

Ἴδου τὸ κατάντημα τῶν εὐγενῶν προσχημάτων!.

Σ ἄ β β α τ ο ν, Λουκ. κ' 46—κα' 4.—«Ὁ Κύριος συνιστᾷ εἰς τοὺς Μαθητὰς Του προσοχὴν ἀπέναντι τῆς φιλοπροσετίας καὶ τῆς ὑποκριτικῆς ἠθροικειότητος τῶν Γραμματέων, «οἱ κατεστῆσαν γὰρ οἷα τῶν χερῶν, καὶ προσφῶσι μακρὰ προσεύχονται», καὶ διακαρῶσαι, ὅτι αὐτοὶ λήθονται περισσότερο κριμα». Ἐπακολουθεῖ ὁ ἔπαινος τῆς «πειρηχῆς γῆρας», ἥτις ριθᾶσα «ἀδὸ λεπτῶν» εἰς τὸ μίβριον τῶν ἐλεημοσυνῶν «ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἀπαντὰ τὸν βίον ἐν εὐγενῶν ἔβαλεν».—Ἡ παρούσα διήγησις ἀνεγνώσθη καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον τοῦ παρελθόντος Σάββατου.

Εἰς τὴν ἡθεσινήν εὐαγγελικὴν διήγησιν ἡ φιλοπρωτία ἐργασίμευ ὡς εὐγενὲς πρόσχημα διὰ τὴν ἐλλειψὴν τῆς πρὸς τὸν θεῖον Διδασκάλον εὐλαβείας τοῦ φιλαργυροῦ μαθητοῦ. Εἰς τὴν σημερινὴν περικοπὴν ἡ πρὸς τὸν θεῖον εὐλάβεια παρουσιάζεται ὡς εὐγενὲς πρόσχημα, ποῦ θέλει νὰ συγκλύσῃ τὴν ἀσπλαγχνίαν τῶν Γραμματέων, ὅπως τὸ βεβαίον ἐ Ἰδὸς ὁ Χριστός. Συμπλήρωμα ἀπαραίτητον ἡ σημερινὴ διδασκαλία εἰς τὴν ἡθεσινήν. Διότι πρέπει νὰ μάθωμεν καλὰ πῶς μηχανεσεται ἡ ἀμαρτία, ὅταν κυριεύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πῶς πολλάκις ἐμφανίζεται εἰς τὴν ζωὴν μας μετὰ τὴν πρόφασιν καὶ μετὰ τὸ προσώπειον τῆς ἀρετῆς. Ἐπικαλεῖται τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ τὴν ἀχαριστίαν πρὸς τὸν Πῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐπικαλεῖται τὴν μακρὰν προσευχὴν σήμερον, διὰ νὰ συγκλύσῃ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφοὺς! Τοιοῦτοτρόπως κατορθώνει νὰ μᾶς ἀποπλανᾷ καὶ νὰ μᾶς ἀποκοιμῆσῃ, μέχρις ὅπου, δεσμίους τελείως καὶ ἠθικῶς νεκροὺς, μᾶς παραδῶσι εἰς τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους!... Καὶ ὁ αἰὼν μας, ἀτυχῶς, εἶναι λίαν ἐφευρετικὸς εἰς τὴν δημιουργίαν εὐγενῶν καὶ ὄρατων προσχημάτων.

Μὴ ἀμελεῖτε τὸν ἐκκλησιασμόν σας. Πηγαίνετε καθὲς Κυριακὴν εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν.

Δι' ἑ.ι. ἀφορρὴ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ», ἀπευθυνθέν :

Αἰδέο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Γενναῖον 14, Ἀθήναι. (Τηλέφ. 73.112).

Υπεύθυνος Τυπογραφῆον
Τιμ. Ρούτσου, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήναι. Ἰασιού 1, Τηλέφ. 72-112.